

Der er en anden Sag, som jeg ogsaa gerne vil omtale. Den angaar en Færge, der forretter Færgetjeneste i Sallingsund mellem Nykøbing, Mors, og Salling. Denne Færge var i Slutningen af August og Begyndelsen af September paa Bedding i Aalborg for at blive efterset. Ved dette Eftersyn viste det sig, da man fjernede noget af den indvendige Beklædning for at kunne undersøge Pladerne i den paagældende Færges Sider, at disse Plader var i en saadan Tilstand, at man afhuggede Rustkager saa tykke, at de omfattede hele Pladens Tykkelse, saaledes at der fremkom et stort Antal Huller, og det, der var tilbage af Pladerne, var paa mange Steder ikke tykkere end Blik. At man foretog en saadan Undersøgelse, var ret naturligt, naar Færgen var paa Bedding. Den var kommet paa Bedding, dels for at Maskinerne kunde blive underkastet et Eftersyn, og dels for at Bunden kunde blive befriet for Muslinger og andet, der havde sat sig fast paa den. Det, man saa gjorde, var, at man satte nogle Lapper paa de Plader, man havde undersøgt, men man fortsatte ikke Undersøgelsen; der blev tilbage betydelige Stykker af Skibets Sider, som man slet ikke undersøgte, men man lod Beklædningen sidde, og det er mest sandsynligt, at de Plader, som var der, var af samme Beskaffenhed som dem, man undersøgte og satte Lapper paa. Efter at denne Færge var underkastet denne Reparation, lod man den atter gaa i Fart. Den benyttes som Reserve deroppe, og der er altsaa Udsigt til, at den kan blive anvendt i Vinter, i Istiden, og komme ind i Skruis, og de Plader, der er af en saadan Beskaffenhed, at de maaske bestaar af Rustkager og ikke af Jern, vil ikke være i Stand til at modstaa det Tryk, Isen kan øve paa dem. Da jeg blev underrettet om dette Forhold, gik jeg personlig ned og undersøgte det, fordi jeg mente, at det var uforsvarligt at lade en saadan Færge komme i Fart igen, forinden den var blevet tilstrækkeligt undersøgt. Jeg har tilstillet det højtærede Ministerium for offentlige Arbejder en Beskrivelse af Færgens Tilstand, en Prøve af de Rustkager, som er hugget af Pladerne, og jeg haaber, at man har foretaget en Undersøgelse, saaledes at denne Færge ikke kommer i Fart igen, i alt Fald ikke i den vanskelige Vintertid, forinden man har sikret sig, at den er blevet repareret paa en saadan Maade, at der ikke er Fare for Menneskeliv.

Naar der endvidere i Forbindelse med

Ulykken ved Bramminge er talt om, at man overanstrengte det underordnede Personale, er det fra anden Side blevet modsagt. Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde bl. a.: Har man Indtryk af, at der mangler Folk paa Stationerne eller paa Banelinierne? Det var jo en Art Spørgsmaal, det ærede Medlem vel sagtens rettede til Medlemmerne her i Salen. Man fik af det ærede Medlems Spørgsmaal og den Maade, hvorpaa han formede det, det Indtryk, at det gaar ham paa samme Maade som en anden Mand, der om dette Forhold sagde: Hver Gang jeg kører paa Jernbane, har jeg rundt omkring paa Banelinierne Lejlighed til at se Banearbejdere staa og hvile sig paa deres Skovle. Paagældende tænkte ikke paa, at det var nødvendigt for de Mennesker, der arbejder paa Banelinien, at forlade den, naar Toget kommer, og stille sig op ved Siden af Banelinien, og at de saa støtter sig paa deres Skovle, er vel ikke saa mærkeligt, men det beviser ikke, at der er Overflod paa Arbejdskraft, og lige saa lidt beviser den Omstændighed, at der undertiden paa Stationerne kan staa en Del Banefunktionærer, som ikke er i Virksomhed, at der er Overflod af dem. Man maa erindre, at navnlig ved de Stationer, hvor der skiftes Mandskab, eller ved de Stationer, hvorfra der skal udgaa nye Tog, maa der naturligvis være Mandskab til Stede, der kan træde i Funktion, og de staa selvfølgelig og venter paa, at det Tog skal afgaa, som de skal betjene. Det Mandskab, som staa der, er ikke overflødig Mandskab, det er tværtimod Mandskab, der er mødt for at komme i Arbejde, saa dersom der ikke er andet, der bestyrker det ærede Medlems Tro paa, at Personalet ikke bliver overanstrengt, end det, at han har set Banearbejdere eller Tjenestemænd ved Banerne staa paa Stationerne og ikke i Øjeblikket være i Funktion eller forrette noget Arbejde, er det noget tyndt. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at den Kritik, der i Anledning af Bramminge-Ulykken kom frem over Overanstrengelse af Togpersonalet, og da navnlig af det Personale, der betjener Lokomotiverne, har givet sig Udslag i, at man i disse Dage i hvert Tilfælde oppe i Aalborg har nedsat Tjenestetiden for en Del af Lokomotivernes Personale. Det viser sig altsaa, at man fra Administrations Side, da Sagen blev fremdraget, har fundet, at Kritikken var berettiget, og at der maatte finde en Nedsættelse af Tjenestetiden Sted. Det er jo imidlertid ikke alene ved Statsbanerne, at der findes saa-